

محمد حیدر اختر

فرهنگیانی که قربانی باستبداد شدند

برهمگان معلوم است که در طول تاریخ و به خصوص از سه دهه به این سو تعداد فراوانی از نخبه گان کشور، نویسنده گان ، شعرا ، روزنامه نگاران ، هنرمندان ، همکاران مطبوعاتی متحمل زجر، شکنجه ، آزار و اذیت قدرتمدنان و دولتمردان قرار گرفته یا این که جان های شیرین شان را از دست داده و یا هم سال های سال عقب میله های زندان جوانی را به پیری رسانیدند. اما از طرف دیگر متأسفانه تاکنون کسی از ایشان به درستی یادی نکرده، و اگریادی صورت گرفته، قناعت بخش نیست .

من خواهان آن هستم تا در وبسایت رنگین و سایت های دیگری که علاقمند موضوع باشند، تا حد امکان نام ها و شرح حال هریکی از ژورنالیستان ، نویسنده گان ، شعرا، هنرمندان و همکاران مطبوعات را، که قربانی استبداد رژیم های مستبط شده اند انتشار بدهم.

همان قسمی که بزرگان ما گفته اند، از یک دست صدا بر نمی خیزد . من به تنها ی خود نمی توانم از عهدۀ این کار دشوار برایم. ناگزیر رو به سوی شما دوستان و هموطنان محترم کرده، خواهان کمک و همکاری میشوم .

تعدادی از دوستان با تماس های تیلفونی و یا ایمیل ها، اسمای بعضی از شخصیت ها را تذکر داده اند، بعضی اوقات نام ها در لیستی که من تهیه کرده ام، قبلًا شامل بوده اند . اما در هر حال برای ترتیب نهایی کمک قابل احترام انجام میدهند.

برای آسانی کار، لازم می بینیم که نخست لستی را که تاکنون تهیه گردیده به نشر برسانم، تا دوستان و همکاران محترم، کسانی را که بعد تر برای ما معرفی می کنند، توجه نمایند که شامل این لست نباشد از همکاری و همیاری همه دوستان قبل از ظهار سپاس و امتنان می نمایم . " حیدر اختر "

در زمان سلطنت امیر شیرعلی خان:

سید جمال الدین افغان که همه عقیده دارند، آدم با سویه و دارای قدرت رساندن ترقی خواهی و وحدت جویی بود، نظر به توطنه درباریان از افغانستان خارج شد

در زمام داری امیر عبدالرحمن خان:

غلام محمد خان طرزی که شاعر و آدم با فهم بود، مجبور به ترک خانه و کاشانه شد.

در عصر امیر حبیب الله خان:

محمد سرور واصف و برادرش نویسنده و شاعر با تعداد دیگر در عصر امیر حبیب الله خان به شهادت رسیدند. بر علاوه این که تعدادی به شهادت رسیدند، یک تعداد دیگر محبوس شدند.

- میرسید قاسم خان « مشهور به میرصاحب »، غلام محمد میمنه گی ، مولوی غلام محی الدین افغان ، شاعر پشتون سراج الاخبار ، محمد انور بسمل ، ملا عبدالخالق ، عبدالرحمان نویدین ، میرزا محمد حسن راقم اچکزایی نویسنده ، درارگ محبوس شدند

در عصر امان الله خان:

زمانی که امان الله خان غازی پس ازین که شنید اختر جان قصد قتل شاه را دارد، تعدادی را به قتل رسانید و یک تعداد را محبوس کرد. درین محبوبین نزدیکان اختر جان هم بودند که از نقشه اختر جان هیچ اطلاع نداشتند. ازان جمله می توان از ناظر محمد صفرخان و استاد محمد انور بسمل نام برد.

غلام محبی الدین ائمیس، ناشر جریده ملی و غیر دولتی ائمیس، در وقتی که شاه در اروپا مسافرت نموده بود، مدت کوتاهی حبس شد. مگر به وسیله محمد ولی خان که کفیل شاه بود آزاد گردید. سرنوشت او را در وقت پادشاهی نادرشاه ملاحظه می نماییم.

ناکفته نماند که در همان وقت امام الله خان بود که شاخه های مطبوعات بیشتر گردید. بطور مثال : علاوه بر اخبارنویس ها، نویسنده های زیادی به شعر و داستان، ترجمه، هنر تیاتر، رسامی و نقاشی، آواز خوانی که دارای سابقه بودند، در همین عصر مشغول شدند.

در عصر ۹ ماهه حبیب الله کلکانی:

تعداد زیاد مطبوعاتی ها ی قبلى مجبور به خان نشستن شدند. و یا مجبور شدند که نویسنده دولتی باشند. غلام محبی الدین خان ائمیس چند وقت مجبور ساخته شد که مدیر جریده حبیب الاسلام شود. او از کابل گریخت و طرف نادرخان به جنوبی رفت. بر همان الدین خان کشکی که نویسنده درباری امام الله خان بود، و همیشه وصف و مدح او را می کرد، مدیر جریده حبیب السلام شد.

مؤرخ کبیر فیض محمد کاتب، مجبور ساخته شد که به سوی مناطق هزاره نشین برود برای امیر حبیب الله کلکانی بیعت بگیرد. چون مردم هزاره از امام الله خان راضی و خوش بودند، بعیت نکردند. وقتی کاتب برگشت، به اثر لت و کوب مريض شد و بعد تر جان سپرد. افتدی که در حین یکی از مسافرت های محمود طرزی همراه وی از فرانسه به کابل آمده بود، و "به هزار هنر آراسته و استادان بود، نیمه مخفی در سرایی محرقر، دستکش و جوراب می بافت."

در عصر نادرخان و هاشم خان جلد:

در پهلوی سایر پروبلم ها، بلا وجفای بزرگ نصیب مطبوعاتیان قبلى شد که نوکر و خدمتگار دولت نشدند.

عبدالرحمن لو دین یکی از محررین سراج الاخبار و امان افغان که رئیس بلدیه کابل بود، در ارگ به امر مستقیم نادرشاه تیرباران شد و به شهادت رسید. و تعداد فراوانی از شاعران و نویسنده گان و کل های سرسبد فرهنگ افغانستان را راهی زندان کرد.

عبدالهادی داوی ، میر سید قاسم خان ، محمد انور بسم میر انجمن ادبی ، بابا عبدالعزیز قندھاری ، محمد ابراهیم صفا شاعر ، محمد اسماعیل سودا شاعر ، عبد الله خان افغان نویس نویسنده ، حافظ محمد اکبر فارغ نویسنده و شاعر ، محمد هاشم زمانی ، محمد اسلام بسلمزاده عضو آژانس باختر ، محمد اکبر اختر مترجم ، میر غلام محمد غبار مدیر ستاره افغان و عضو انجمن ادبی کابل ، خالد صدیق از خانواده چرخی شاعر و نویسنده ، سید حسن پاچا شاعر متخلص به شیون ، سعد الدین بها نویسنده ، سید غلام حیدر پاچا ، غلام احمد خان اعتمادی ، میریار بیگ خان دروازی ، فیض محمد ناصری نویسنده ، غلام محبی الدین ائمیس روزنامه نگار ، حیدر نیسان شاعر ، خلیل الله خلیلی شاعر ، محمد سرور جویا مدیر اتفاق اسلام هرات ، میر غلام حامد بهار نویسنده و مترجم ، میر عبدالرشید

بیغم مترجم ، محمد ابراهیم خلیل شاعر، خطاط ، صفر علی امینی شاعر و نویسنده ، عبدالصبور غفوری شاعر، بشیرشور نویسنده ، شاعر، محمد اسلم چرخی برادر جنرال شیرمحمد خان چرخی شاعر ، ملا عبدالخاق مشروطه خواه شاعر ، شیخ بھلول شاعر ، سید ظهور الدین خان شاعر معلم مکتب نجات استاد محمد صابر هنرمند

در زمان صدارت شاه محمود خان :

مردمان صاحب قلم و فکر ترقی خواهی و مشروطه طلبی زندانی شدند.

میر غلام محمد غبار، علی احمد نعیمی ، برات علی تاج ؛ میر محمد صدیق فرهنگ، محمد نعیم شایان، علی محمد مدیر خوش محمد آصف آهنگ، داکتر عبدالرحمن محمودی صاحب امتیاز و مدیر ندای خلق ، انجنیر عطایی ، داکتر غلام فاروق اعتمادی، عبدالحليم عاطفی ، سید اسماعیل بلخی سید علیم گوهري، مولوی خال محمد خسته .

در زمان ریاست جمهوری سردار محمد داود:

تقریباً مانند دوران امیر حبیب الله کلکانی و سردار هاشم خان شد. مطبوعاتی های نویسنده مجبور شدند، دست و دهن خود را بینند. اما موسیقی و فلم تیاتر فعال بود.

محمد هاشم میوند وال مدیر روزنامه اتفاق اسلام روزنامه انیس رییس مستقل مطبوعات ، وزیر مطبوعات به شهادت رسید و احمد ظاهر هنرمند نامدار کشور مدتی را به زندان گذشتاند البته زندانی شدن احمد ظاهر جنبه سیاسی نداشت .

در دوره حکومت نور احمد اعتمادی :

به اثر مظاهرات دانشگاه کابل تعداد از دانش اموزان دانشکده های کابل زندانی شدند که از جمله می توان از فرید شایان گوینده رادیو افغانستان ، ظاهر محسنی نویسنده ، و حبیب الله رفیع شاعر و نویسنده نام برد .

در زمان رژیم دست نشانده شوروی سابق یعنی پس از کودتای ۷ ثور:

نخستین قربانی در آغاز روز های کودتا ورزیده ترین گوینده رادیو تلویزیون افغانستان مهدی ظفر به شهادت رسید و به تعقیب وی کشته شده گان دیگر عبارت اند : علی حیدر لهیب ، شاعر ، نجیب الله رحیق نویسنده و اهل مطبوعات محمد یونس حیران مدیر سابق روزنامه ائمیس ، محمد ابراهیم عالمشاهی نویسنده ، غلام شاه سرشار شمالی معاون روزنامه جمهوریت شاعر و نویسنده ، محمد شریف ایوبی مدیر جریده مساوات ، غلام سخن انتظار ژورنالیست ، (در قسمت خیرخانه توسط نیرو های روسی به شهادت رسید) محمد شاه ارشاد مدیر تربیه افکار در مطبوعات ، محمد موسی شفیق داستان نویس گوینده عربی رادیو افغانستان ، امان الله سیلاپ صافی شاعر پشتون مدیر در رادیو افغانستان ، سید حسن شاه شاعر و نویسنده ، جان محمد فنا شاعر ، مولوی محمد نبی مفتون شاعر ، سید نورالدین شاعر ، عبدالرؤوف ترکمنی نویسنده ، انجنیر کریم انجنیر و رکشاب رادیو افغانستان ، سید امیر مودودی مدیر شعبه برق رادیو رادیو افغانستان ، رشید جان تخاری آمر و رکشاب تخنیکی رادیو تلویزیون ، نصرالله مشکوری مدیر شعبه موسیقی تلویزیون ، نعمت الله حباب عضو اداره سیاسی و اجتماعی تلویزیون ، جان احمد کهیار معاون تخنیکی افغان فلم ، چمن علی عضو مدیریت موسیقی رادیو افغانستان ، علم نورستانی استاد دانشگاه ادبیات دانشگاه کابل ، عبیدالله نورستانی عضو مدیریت تخنیکی رادیو افغانستان ، احمد ظاهر هنرمند ، فضل احمد نینواز هنرمند جلال الدین غازی یار (برادر دوگانگی جواد غازی یار) هنرمند ، استاد دری لوگری توسط راکت روسها در راه لوگر به شهادت رسید شریف خیرخواه هنرپیشه سینما در حال شوتنگ فلم با هشت نفر هنر پیشه دیگر در اثر اصابت راکت به شهادت رسید. عارف الدین هنر پیشه سینما در سینمای پامیر به اثر اصابت راکت به شهادت رسید. غلام نبی کوہنورد عضوشاخه پرچم از آژانس باخت. خانم صایمه مقصودی ممثله و گوینده زبان پشتون رادیو تلویزیون رزمان رژیم دست نشانده توسط مجاهدین به قتل رسید. خان قره باغی و ماستر فضل غنی بخت مینه در زمان رژیم دست نشانده توسط مجاهدین به قتل رسیده اند ظرفیه جان عضو مدیریت عمومی روزنامه رادیو افغانستان در اثر راکت به شهادت رسیده است .

محبوسین رژیم دست نشانده شوروی سابق :

دکتر عبدالرحیم نوین صاحب امتیاز جریده ترجمان ، محمد نجیم آریا مدیر روزنامه ائمیس ، استاد لطیف ناظمی شاعر و نویسنده ، استاد رهنورد زریاب ، داستان نویس مشهور ، استاد واصف باختر شاعر و نویسنده ، صباح الدین کشکی صاحب امتیاز روزنامه کاروان ، عبدالحق واله مدیر مسول کاروان ، قدرت الله حداد مدیر اخبار افغان ملت ، محمد ظریف لوبدین مدیر گوینده گان رادیو تلویزیون ، محمود فارنی نویسنده و شاعر ، انجنیر کریم عطاوی وزیر مخابرات ، غلام محمد نیاز نطاق فرانسوی رادیو افغانستان ، محمد حسن ولسم مدیر مجاهد ولس ، دکتر عبدالغفور روان فرهادی نویسنده ، پرتو نادری شاعر نویسنده ، فاروق فارانی شاعر ، غلام علی آیین نویسنده ، جنرال ذکریا ابوعی نویسنده ، دکتر عبدالقیوم کوچی نویسنده ، شکرالله کهگدای استاد دانشگاه کابل و ، نامه نگار و ناشر و صاحب امتیاز دور دوم ماهنامه کاروان ، حبیب الرحمن هاله استاد دانشگاه کابل ، محمد یوسف میرنی همکاره اداره انکشاف پشتون ، احمد شاه پسر مولانا ارشاد عضو نشرات داخلی وزارت اطلاعات و فرهنگ ، عبدالرزاق ارسلانی ژورنالیست در رادیو افغانستان ، محمد رفیع ژورنالیست در رادیو افغانستان ، دکتر اسد الله شعور ژورنالیست در رادیو افغانستان ، نثار علی فریاد ژورنالیست در رادیو تلویزیون ، عبدالحمد غیاثی رئیس افغان فلم و مدیر عمومی پروگرامهای رادیو افغانستان ، محمد قسیم همکار تخنیکی رادیو تلویزیون ، سردار محمد طاهر مدیر آذده رادیو افغانستان ، نورالدین بدر عضو مدیریت نشر رادیو افغانستان ، ائمیس آزاد شاعر ، گل آقا بیرنگ شاعر و سرمنم معلم دانشکده

نادریه ، داکتر غلام مصطفی رسولی رئیس افغان فلم و رئیس تلویزیون ، ، رازق مامون نویسنده ، انجنیر حبیب الر حمن تخنیک رادیو، فیض محمد عضو ثبت رادیو افغانستان (در واقعه بهم گزاری که در استديوی 49 رادیو افغانستان ، گرچه بهم گزارش خصی دیگری بود اما خاد فیض محمد را شکنجه وزندانی نمود. ، انجنیر خالقداد کامران رئیس تخنیکی رادیو تلویزیون ، خلیل غیاثی عضو مدیریت موسیقی رادیو افغانستان .

در اثر مخاصمت های ذات البینی بین جناح های خلق و پرچم تعداد فراوانی از طرفین ، شکنجه و محبوس شده اند . زمانی که خلقی ها می خواستند یکه تاز میدان شوند اکثر پرچمی ها را زندانی ساختند و زمانی که پرچمی ها تحت سایه قشون سرخ شوروی سابق به قدرت رسیدند تعداد فراوانی از خلقی ها را در بند کشیدند

گفته می شود که سید بهاء الدین مجروح مدیر خبر گزاری افغان و ناشر مجله آن به زبان انگلیسی و فرانسوی در پشاور، عزیر الرحمن الفت نویسنده و مولف ، عبدالرحیم چنزاوی مدیر جریده فریاد ، توسط حزب اسلامی حکمتیار در پشاور ترور شده اند .

در زمان جنگ های داخلی وقدرت طلبی میان تنظیم های جهادی سابق :

قهر عاصی شاعر؛ سید کبیر استوار شاعر، فیض محمد و پسرش هنرمندان بدخشی ، بنیگیچه هنرمند محلی ، زمان شوقی هنرمند محلی ، آصف جبل سراجی هنرمند محلی ، کبیر دلربانواز پسر استاد رحیم گل توسط راکت باری تنظیم ها ، وسلیم سحاب آواز خوان رادیو تلویزیون .

در زمان رژیم فرهنگ ستیز طالبان:

اجمل نقشندی توسط گروه طالبان گروگان گرفته شده و بعداً سر بریدند بین 8 تا 10 اپریل 2007 تعداد بیشتر دیگر نیز آزار و اذیت دیده اند که با تاسف نام های شان را در اختیار ندارم .

در زمان رژیم کرزی :

خاتم ذکیه ذکی ژورنالیست و مدیر مسؤول رادیوی صلح جبل السراج ، شیما رضایی گوینده تلویزیون طلوع شکیبا سانگه آماج از تلویزیون شمشاد ، سلطان محمد منادی ژورنالیست پرویز کامبیش ، ۲۰ سال گذشته ۳۹ خبرنگار، نویسنده و دست اندکار رسانه های خبری جان خود را در

افغانستان از دست داده اند که از آن جمله ۲۳ تن هدف قرار گرفته اند و به قتل رسیده اند و ۱۶ تن از آنان بر اثر انفجارو یا در جریان درگیری کشته شده اند.

۱۴ تن از این افراد از سوی مجرمان مسلح، چهارتن از آنان توسط طالبان، سه تن توسط وابستگان و یا اعضای خانواده شان، یک تن توسط سربازان امریکایی و یک تن توسط سربازان بریتانیایی به قتل رسیده است. میرویس جلیل نخستین خبرنگاری است که در سال ۱۳۷۳ پس از مصاحبه با گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی در مسیر راه برگشت به محل سکونت اش به قتل رسید او لف استرامبرگ، ماریا گارسیا کتولی، جولیو فیونتر، عزیزالله حیدری، هری بورتون، کریستین استرو، کارن فیشر، شیما رضایی، شکیبا سانگه آماج، اجمل نقشبندی، رحمان قل، ذکیه ذکی، عبدالصمد روحانی، جاوید احمد، سلطان محمدمنادی، سید حامد نوری، امید خپلواک، سادم خان بهادرزوزی، مژمل صادقی، محسن هاشمی و سوشمیتا بنرجی مشهور به سیده کماله افرادی هستند که در جریان ۱۲ سال گذشته هدف قرار گرفته و به قتل رسیده اند. افزون بر آن، جان الله هاشم زاده و انور صالح دو خبرنگار آزاد افغان هستند که در قلمرو پاکستان از سوی افراد مسلح هدف قرار گرفتند و جان خود را از دست دادند.

در اخیر از اتحادیه ژورنالیستان افغانستان که تحت ریاست مطبوعاتی سابقه دار جناب عبدالحمید مبارزکارمی گندوهم از بنیاد ژورنالیستان آریانا در امریکا که تحت نظر داکتر شکر الله کهگدای فعالیت دارد، وهم از تمامی نویسنده گان، شاعرا ، و اهل خبره و تمام رسانه های کتبی ، صوتی ، تصویری والکترونی تقاضامی نمایم تا از روی لطف و مهربانی و دلسوزی به حال آن هایی که قربانی استبداد شده اند، امرا یاری رسانیده تا جایی که امکان داشته باشد شهرت مکمله ، یک قطعه عکس و نمونه کلام قربانیان را برای ما ارسال دارند. از همکاری های بی شاییه همه قبلًا و قلبًا اظهار سپاس و امتنان می نمایم. ومن الله توفیق .

.....